

Neviim (prophètes) - Judges

Chapter 3

- 3,1 ואלה הגוים אשר הניח יהוה, לנסות בם את-ישראל, את כל-אשר לא-ידעו, את כל-מלחמות כנען.
- 3,2 רק, למען דעת דרות בני-ישראל, ללמדם, מלחמה--רק אשר-לפנים, לא ידעום.
- 3,3 ממשות סרני פלשתים, וכל-הכנעני והצידני, והחוי, ישב הר הזבנון--מהר בעל חרמון, עד לבוא חמת.
- 3,4 ויהיו, לנסות בם את-ישראל--לדעת, הישמעו את-מצות יהוה, אשר-צוה את-אבותם, ביד-משה.
- 3,5 ובני ישראל, ישבו בקרב הכנעני, החתי והאמרי והפרזי, והחוי וקניזי.
- 3,6 ויקחו את-בנותיהם להם לגשים, ואת-בנותיהם נתנו לבניהם; ויעבדו, את-אלהיהם. {פ}
- 3,7 ויעשו בני-ישראל את-הרע בעיני יהוה, וישכחו את-יהוה אלהיהם; ויעבדו את-הבעלים, ואת-האשרות.
- 3,8 ויחר-אף יהוה, בישראל, וימכרם ביד פושן רשעתיים, מלך ארם ובהבים; ויעבדו בני-ישראל את-פושן רשעתיים, שמנה שנים.
- 3,9 ויזעקו בני-ישראל אל-יהוה, ויקם יהוה מושיע לבני ישראל וישיעם--את עתניאל בן-קנז, אחי כלב הקטן ממנו.
- 3,10 ונתה עליו רוח-יהוה, וישפט את-ישראל, ויצא למלחמה, ויתן יהוה בידו את-פושן רשעתיים מלך ארם; וימצינו, על פושן רשעתיים.
- 3,11 ויתשקט הארץ, ארבעים שנה; וימת, עתניאל בן-קנז. {פ}
- 3,12 ויספו בני ישראל, לעשות הרע בעיני יהוה; ויחזק יהוה את-עגלון מלך-מואב, על-ישראל, על כי-עשו את-הרע, בעיני יהוה.
- 3,13 ויאסף אליו, את-בני עמון ועמלק; וילך, ויך את-ישראל, ויירשו, את-עיר התמרים.
- 3,14 ויעבדו בני-ישראל את-עגלון מלך-מואב, שמנה עשרה שנה.
- 3,15 ויזעקו בני-ישראל, אל-יהוה, ויקם יהוה להם מושיע את-אהוד בן-גרא בן-הימיני, איש אטר-יד-ימינו; וישלחו בני-ישראל בידו מנחה, לעגלון מלך מואב.
- 3,16 ויעש לו אהוד חרב, וזה שני פיות-גמד ארכה; ויחגר אותה מתחת למדיו, על ירך ימינו.
- 3,17 ויקרב, את-המנחה, לעגלון, מלך מואב; ועגלון, איש בריא מאד.
- 3,18 ויהי כאשר כלה, להקריב את-המנחה; וישלח, את-העם, נשאי המנחה.
- 3,19 והוא שם, מן-הפסילים אשר את-הגלגל, ויאמר, דבר-סתרי לי אליך המלך; ויאמר הס--ויצאו מעליו, כל-העמדים עליו.
- 3,20 ואהוד בא אליו, והוא ישב בעלית המקרה אשר-לו לבדו, ויאמר אהוד, דבר-אלהים לי אליך; ויקם, מעל הכסא.
- 3,21 וישלח אהוד, את-יד שמאלו, ויקח את-החרב, מעל ירך ימינו; ויתקעה, בבתנו.
- 3,22 ויבא גם-הנצב אחר הלהב, ויסגר החלב בעד הלהב--כי לא שלף החרב, מבטנו; ויצא, הפרשדנה.
- 3,23 ויצא אהוד, המסדרונה; ויסגר דלתות העליה, בעדו--ונעל.
- 3,24 והוא יצא, ועבדיו באו, ויראו, והנה דלתות העליה געלות; ויאמרו, אך מסיך הוא את-רגליו בחדר המקרה.
- 3,25 ויחילו עד-בוש, והנה איננו פתח דלתות העליה; ויקחו את-המפתח, ויפתחו, והנה אדניהם, נפל ארצה מת.
- 3,26 ואהוד נמלט, עד התמקמהם; והוא עבר את-הפסילים, וימלט השעירכה.
- 3,27 ויהי בבואו, ויתקע בשופר בהר אפקים; וירדו עמו בני-ישראל מן-ההר, והוא לפניהם.
- 3,28 ויאמר אלהם רדפו אחרי, כי-נתן יהוה את-איביכם את-מואב בידכם; וירדו אחריו, וילכדו את-מעברות הירדן למואב, ולא-נתנו איש, לעבר.
- 3,29 ויפו את-מואב בעת ההיא, כעשרת אלפים איש--כל-שמן, וכל-איש חיל; ולא נמלט, איש.
- 3,30 ותכנע מואב ביום ההוא, תחת-יד ישראל; ויתשקט הארץ, שמונים שנה. {פ}
- 3,31 ואחריו היה, שמגר בן-ענת, ויך את-פלשתים שש-מאות איש, במלמד הבקר; ויושע גם-הוא, את-ישראל. {פ}